

Verrijzenis

Verkennen

We zijn halverwege de veertigdagentijd, in Laetare-zondag. Het is dan gebruikelijk, voor de voorgangers, om in de liturgie roze gewaden te dragen. We dragen nog steeds het paars van inkeer en boete, eigen aan de veertigdagentijd. Maar het wit van Pasen schemert reeds door. Laetare, verheugt u! We zijn ook halverwege de geloofsbelijdenis, en we krijgen de kern van ons geloof te zien. De verrijzenis, verheugt u! De verrijzenis van Christus is het brandpunt van ons geloof.

Verdiepen

We verdiepten ons reeds in de vorige verzen van de geloofsbelijdenis.

Als Almachtige is God ons nabij, nooit ontsnappen wij aan Zijn dragende hand.

Als Scheppende, geeft God leven, elke dag opnieuw.

Als Mensgewordene heeft God ons bestaan gedeeld, is Hij aan ons gelijk geworden, zich tot ons gekeerd opdat wij Hem zouden kennen.

Die menswording vindt het hoogtepunt in het lijden en sterven van Jezus Christus. Trouw aan God, tot aan de dood, aanvaardt Hij vrijwillig zijn lijden.

Hij zal vervolgens nog verder afdalen, helemaal naar de hel. Geen plaats van bokken en horens, maar een plaats van Godverlatenheid.

Als vrije mensen hebben wij altijd de vrijheid om nee te zeggen tegen God. Daar op die plaats van absolute dood, weg van God, weg van Zijn liefde, daar is God toch aanwezig gekomen in Jezus Christus. Zo zeer heeft Hij ons lief, dat Hij zelf daar ons komt zoeken.

Om ons vervolgens, na zijn afdalen bij de hand te nemen. Om het met de woorden van Athanasius van Alexandrië te zeggen: "Want Gods Zoon is mens geworden om ons tot God te maken". Met de verrijzenis verbreekt Jezus de macht van de dood. Werkelijk niets, maar dan ook niets, kan ons van God gescheiden houden.

Vervolgens is Jezus met Zijn Hemelvaart herenigd met Zijn Vader. Vandaar, zo geloven wij, zullen ook wij ooit tot Hem geroepen worden. Dan zullen wij, als vrije mensen, die Jezus' voorbeeld hebben gevolgd – op welke levenswijze dan ook – uitzien naar Zijn oordeel. Want, wat begon met Zijn Verrijzenis, zal dan voltooid worden. Dan zal er waarlijk vrede zijn, en leven in overvloed.

Maar de Hemelvaart, om even terug te keren, betekent niet dat Jezus ons ondertussen in de steek laat, Hij stuurt de Heilige Geest en doorheen de sacramenten van de Kerk blijft Hij ons heel persoonlijk nabij. Maar dat is voor volgende week.

Verbinden

In het Evangelie geeft Jezus aan Nikodémus een korte samenvatting van ons geloof. "Want God had de wereld zo lief", Hij vertelt over de menswording. Hij beschrijft ook dat moeilijke laatste oordeel, waarover sprake in de geloofsbelijdenis: . "Het licht kwam in de wereld, en de mensen hielden meer

van de duisternis dan van het licht.”. “Maar wie oprecht handelt zoekt het licht op, zodat zichtbaar wordt dat God werkzaam is in alles wat hij doet.”

We kunnen, in deze laatste rechte lijn van de veertigdagentijd misschien doen waar deze periode voor bedoeld is. Ons terugkeren, bekeren, naar het licht. Opdat uit onze daden, en niet gewoon onze woorden, zou mogen blijken dat zij in God zijn gedaan. De komende week kunnen we misschien proberen om ons geloof echt concreet in daden om te zetten, in de hele kleine dingen in onze leefwereld. Laten we ons keren naar het ware licht dat iedere mens verlicht.